

der nogle, der har sat den ned. Hvordan kan vi undgå, at det rammer de kommuner skævt, som har gjort det godt på børneområdet? Hvordan kan vi undgå det, når de forskellige kommuner får den samme kompensation?

(Kort bemærkning).

Per Ørum Jørgensen (KF):

Kommunerne har, på trods af at vi bliver besyldt for at være centralistiske og andre ting, stadig væk den frihed, at de selv kan afgøre de her institutionspriser, og hvis kommuner i forvejen har nedsat den maksimale forældreandel til 25 pct. eller opkræver 25 pct., så er det sådan set ganske fornuftigt og positivt, for det er med til at få den gode spiral i gang og gøre det attraktivt for børnefamilier at slå sig ned i den pågældende kommune. Det er set fra min synsvinkel den helt rigtige politik.

De, der har delvis friplads, vil jo også få glæde af det her, dog selvfølgelig ikke i så høj grad, hvis vi tager det kroner og øre-mæssigt. Men det er sådan set ikke det, der er afgørende. Det vigtige for mig er, at der for de økonomisk svagest stillede er mulighed for, og der er vi jo privilegerede i Danmark, at vi kan tilbyde gratis pasning af deres børn. Sådan skal det være. Nu sænker vi så taksterne, så man kan sige, at vi gør det endnu mere attraktivt for børnefamilierne at sætte børn i verden, og det synes jeg faktisk er meget gladeligt.

(Kort bemærkning).

Hüseyin Arac (S):

Jeg takker for besvarelsen.

Hvis nu det viser sig, at familierne og børnene klumper sig sammen i forskellige grupperinger, altså at de rige børn bliver henvist til nogle bestemte daginstitutioner, så har vi problemet på integrationsområdet, ligesom vi har det på nogle skoler og i nogle boligområder. Vil De Konservative, som er meget glade for det her lovforslag, som vi også delvis støtter, være med til at sætte sig ned sammen med os eller de andre partier for at løse de problemer, der kan opstå efter det her lovforslag, hvis der opstår problemer med de ting, jeg har nævnt vedrørende integration?

(Kort bemærkning).

Per Ørum Jørgensen (KF):

Nu er det jo ikke så meget det konkrete lovforslag, vi behandler i dag, hr. Hüseyin Arac henvi- ser til, men et lovforslag, som vi har behandlet

tidligere, og hvis indhold nu bliver flyttet over i serviceloven.

Men det er da klart, at vi skal tage bekymringen alvorligt, således at vi ikke får grupperinger her i samfundet, der står for skarpt i forhold til hinanden, men således at den mangfoldighed, som præger samfundet som sådan, også er det, der præger vores pasningstilbud og vores folkeskole for den sags skyld. Det mener jeg også er en berigelse for alle i samfundet.

Det er da klart, at der skal vi hele tiden være opmærksom på, at vi ikke får de her ghettodannelser og skel mellem befolkningsgrupperne, men tværtimod får glæde af den mangfoldighed, som samfundet rummer.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Tak til ordføreren. Der er ikke flere spørgsmål. Næste ordfører er hr. Martin Lidgaard.

Martin Lidgaard (RV):

Det lovforslag, vi behandler i dag, går i korthed ud på at nedsætte taksterne i børnehaverne, og det minder derfor meget om det lovforslag, vi havde i fjor, hvor vi nedsatte taksterne, altså forældrebetalingen, for vuggestuerne.

Ganske som dengang må jeg sige, at Det Radikale Venstre er klart imod det her lovforslag, og det er vi af flere gode grunde.

For det første er det et massivt indgreb i det kommunale selvstyre. Vi synes, det må være kommunerne selv, der afgør, om de vil prioritere midlerne til at nedsætte taksterne, øge kvaliteten, øge integrationen, øge indsatsen mod negativ social arv eller styrke indsatsen over for de socialt udsatte børn. Det kan ikke være meningen, at det er os herinde, der skal diktere det.

For det andet er det et ualmindelig asocialt forslag. Det er et forslag, der kun vil komme de 75 pct. rigeste forældre til gavn, de forældre, der ikke har en friplads, og selv om der selvfølgelig er en del af dem, som måske også har brug for en ekstra skærv, om jeg så må sige, om måneden, så er der jo mange andre måder, man kunne give lige præcis den gruppe den skærv på, f.eks. ved at nedsætte skatten på arbejde.

Det, der er problemet, er, at hvis man spørger forældrene, hvad de ønsker, også dem, der altså har lavere indkomster, men som stadig væk er en meget, meget lille minoritet ud af de 75 pct. forældre, svarer de, at de hellere vil have bedre kvalitet. Det ved vi helt eksplicit, for det er blevet undersøgt. Alligevel vil vi tvinge takstnedsættelser ned i halsen på dem.